

Sandefjord 20. oktober 2010: Vedtak i sak 174-2009

Klager: NN

Innklaget: Sergel Norge AS, Postboks 177, 3201 Sandefjord

Saken gjelder: Om kravene er betryggende avsendt og om det er varslet i henhold til kravene i inkassoloven § 9.

Thor Dahls gt. 1 A
Postboks 311, 3201 Sandefjord
Tlf.: 33 46 56 57 . Faks: 33 46 93 13
E-Mail: post@inkassoklagenemnda.no
Bankgiro: 2490.56.30748
Org.nr.: 971 317 612
www..inkassoklagenemnda.no

1. Kravet

Saken gjelder to ubetalte fakturakrav til XX AS. Faktura (I) gjaldt blant annet månedsavgift i perioden 21.05.09 til 20.06.09, samt bruk i perioden 21.04.09 til 20.05.09. Kravet var på kr 1 728,86 og hadde forfall 08.06.09. Faktura (II) gjaldt blant annet månedsavgift for perioden 30.05.09 til 20.06.09, samt bruk i perioden 21.05.09 til 29.05.09. Kravet var på kr 698,90 og hadde forfall 08.07.09. Grunnet manglende betaling, ble faktura (I) inkassovarslet sammen med tidligere forfalt faktura. Kravet ble sendt til inkasso og betalingsoppfordring for faktura (I) og (II) ble sendt, tillagt inkassosalær etter lett sats. Salær etter tung sats ble lagt til kravet 20.08.09. Saken står nå på "hold" hos innklagede i påvente av en avgjørelse fra nemnda.

2. Saksforholdet

I løpende abonnementsavtale sendte fordringshaver faktura (I) til klager. Grunnet manglende betaling ble kravet inkassovarslet sammen med tidligere ubetalt, forfalt faktura.

Faktura (II) ble deretter sendt klager. Grunnet manglende betaling av faktura (I) og (II) blir disse oversendt innklagede for inndrivning. Felles betalingsoppfordring for faktura (I) og (II) ble sendt 06.07.09. Kravet utgjorde kr 2 345,19, renter kr 12,41 og inkassosalær kr 590, totalt kr 2 947,60.

08.07.09 registreres det en innbetaling på kr 698,00. Beløpet avregnes mot faktura (I). Girobrev "Innfrielsesgiro/restkrav" sendes til klager 10.07.09. Kravet gjelder rest hovedkrav, kr 1 647,19 samt salær kr 590 og renter, kr 13,91.

Etter å ha purret på restkravet tar klager kontakt med innklagede da han er av den oppfatning at han ikke har noe udekket krav hos innklagede. Etter at fakturakopi og bekreftelse på hvilket abonnement kravet gjaldt ble sendt klager på e-post ble rest hovedkrav, kr 1 647,19 betalt. Ny "Innfrielsesgiro/restkrav" ble sendt 06.08.09. Restkravet utgjorde renter kr 23,11 og inkassosalær kr 590.

Det skal deretter ha vært omfattende kontakt mellom partene, både skriftlig og muntlig, om hvorvidt varsler var sendt og hvem som hadde risikoen for forsinkelser og at varslene kom bort i posten. Klager skal ha kontaktet innklagede på ny, i det klager fortsatt mente at han ikke har mottatt fakturaer fra fordringshaver i denne saken.

Klager fremsatte klage til Inkassoklagenemnda i henvendelse 30.09.09. Det ble gjort gjeldende at det er pålagt salær for en regning (faktura (I)), som klager ikke skal ha fått. Innklagede skal videre ha fortsatt å kreve inkassosalær til tross for at fordringshaver skal ha sagt at saken var ute av verden når hovedkravet ble betalt. Innsigelser mot salæret er ikke besvart og salæret er økt til kr 1 123,06.

Klagen ble oversendt innklagede for uttalelse. I sitt tilsvare avviste innklagede å ha handlet i strid med god inkassoskikk.

Sekretariatet for Inkassoklagenemnda kontaktet innklagede med tilleggs spørsmål i saken. Blant annet ble det anmodet om dokumentasjon for at faktura (II) var inkassovarslet. Innklagede besvarte henvendelse med "Jeg

har vært i kontakt med XX AS på ny og dette (inkassovarselet av 11.06.09, nemndas anm) er inkassovarselet for vår sak. At faktura (II) ikke er notert i varselet er pga antesipert mislighold, forventninger om mislighold av videre fakturaer utover de som er nevnt i inkassovarselet”.

3. Partene anfører

Klager anfører at han verken har mottatt faktura eller purring på dette kravet (faktura (I)). Etter avtale med fordringshaver ble hovedkravet betalt. Saken skulle da være ute av verden. Krav på inkassosalær kr 698,90 skal likevel ha blitt mottatt. Dette kravet skal nå være økt til kr 123,06. Det anføres at det er avsenders plikt og forvisse seg at posten kommer fram. Salærkravet bestrides derfor.

Innklagede anfører at inkasso ble iverksatt over to ubetalte fakturakrav fra XX AS. Første henvendelse kom etter innbetaling av hovedkrav i faktura (II). På oppfordring ble fakturakopi for faktura (I) sendt. Hovedkravet i faktura (II) ble deretter betalt. Faktura (I) og (II), inkassovarsel og betalingsoppfordring er alle sendt til den adressen som klager har oppgitt som sin adresse. Etter lovens forarbeider er det da skyldneren som får risikoen for forsinkelser i postgangen og for at varselet i det hele kommer fram dersom fordringshaveren kan sannsynliggjøre at varselet er avsendt på en betryggende måte. Kravet på inkassoomkostningene er derfor berettiget.

4. Inkassoklagenemndas syn på saken

Saken ble behandlet i fulltallig nemndmøte 13. september 2010 og vedtak ble fattet med følgende begrunnelse:

Etter inkassoloven § 22 og avtale mellom Norske Inkassobyråers Forening og Forbrukerrådet av 20.02.03 om klagenemnd for inkassotjenester behandler Inkassoklagenemnda klage på inkassoselskaper i forbindelse med tvist om forpliktelser etter inkassoloven.

Inkassoloven gjelder inndrivning av forfalte pengekrav. Etter lovens § 17 første ledd plikter skyldneren å erstatte fordringshaverens nødvendige kostnader ved utenrettslig inndrivning etter standardsatser fastsatt i forskrift med hjemmel i § 19. Før utenrettslig inndrivning kan iverksettes, må fordringshaver eller inkassator, ha sendt skyldneren et inkassovarsel i samsvar med inkassoloven § 9. Etter § 17 fjerde ledd in fine kan kostnadene ikke kreves erstattet dersom reglene i § 9, som er den aktuelle bestemmelse her, er overtrådt. I § 9 første ledd heter det:

Før en inkassator kan sette i verk inkassotiltak, skal fordringshaveren eller inkassatoren

- a) etter kravets forfall ha sendt skyldneren skriftlig varsel på papir om at inkasso vil bli satt i verk, og
- b) i varselet ha gitt skyldneren en betalingsfrist som må ha løpt ut uten at beløpet er betalt.

Av loven fremgår det at varselet må være avsendt, det er ikke noe vilkår at det er mottatt. Ordlyden er valgt med vilje, noe som fremgår av Ot. prp. nr. 2 (1987-88) på side 57:

”Departementets forslag innebærer at skyldneren får risikoen for forsinkelser i postgangen og for at varslene i det hele kommer frem. (...) dette vil kun gjelde dersom varsel er avsendt på en betryggende måte, til en adresse hvor det er god grunn til å regne med å nå skyldneren. Hvis ikke fordringshaveren eller inkassatoren har holdepunkter for at skyldneren kan nås på annen adresse, må det normalt anses tilstrekkelig å sende varselet til den adressen som skyldneren har oppgitt til fordringshaveren. Er ingen adresse oppgitt må det normalt anses tilstrekkelig å sende varselet til den adressen som er registrert av folkeregisteret.”

Fakturaer, inkassovarsel og betalingsoppfordring er i denne saken sendt til den postadressen klager har oppgitt til fordringshaver og som klager fortsatt bor på. Ingen av de utsendte varsler er kommet i retur og regnes som

betryggende avsendt. Klager har da risikoen for at varslene ikke er kommet frem, og klageren kan følgelig ikke gis medhold på grunnlag av det han selv har påberopt.

Innklagede bekrefter imidlertid at inkassovarsel for faktura (II) ikke er sendt. Begrunnelsen for dette skal være reglene om antesipert mislighold – forventning om mislighold av senere fakturaer utover de som er nevnt i inkassovarselet. Nemnda har av eget tiltak vurdert dette forhold.

Inkassoklagenemnda legger til grunn at forventet mislighold kan gi grunnlag for misligholdsbeføyelser, for eksempel oppsigelse av en løpende abonnementsavtale. Det legges videre til grunn, som den klare hovedregel, at tilleggskrav som oppstår under en løpende inkassosak også må inkassovarsles etter § 9 før sak oversendes til inkasso. Inkassoloven § 12 inneholder regler om unntak fra varslingsplikten. Lovforarbeidene uttaler at ny varsling kan være unødvendig for eksempel løpende husleiekraav eller låneterminer, i det skyldneren i slike tilfeller normalt er klar over at likeartede krav forfaller med visse mellomrom.

I nærværende sak gjelder det et løpende abonnementsforhold der kravene varierer etter forbruk. Kravet kan ikke forutsettes å være kjent for skyldner. Det er heller ingen andre hensyn som tilsier at varsling kan unnlates i nærværende sak.

Forringshaver har handlet i strid med inkassoloven § 9 da det ikke er sendt inkassovarsel også for senere forfalt termin, faktura (II).

Da klager har fått medhold i sine innsigelser på annet grunnlag, har ikke Inkassoklagenemnda gått nærmere inn på eventuelle konsekvenser av innklagedes avregningsrutiner. Nemnda viser imidlertid til at hovedregelen i norsk rett er at betaler har valget med hensyn til dekningsrekkefølgen ved betaling av krav. I nærværende sak har innklagede avregnet innbetaling av faktura (II) på faktura (I) under henvisning til at de benytter saldoprinsippet. Dette mener nemnda kan ha bidratt til å skape forvirring rundt hvilke krav som er betalt og hva restkravet gjelder. Nemnda legger til grunn at saldoprinsippet ikke kan benyttes med mindre innbetalt beløp er et klart ”a konto” beløp.

Vedtaket er enstemmig.

5. Vedtak

Klager gis medhold. Klager er ikke pliktig til å betale inkassokostnadene i saken.

Rune Jensen
Leder